

عنوان مقاله:

نگاهی به قصیده‌ی درستایش شیرخدا سروده ی داوری شیرازی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امید ایزانلو - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه کوثر بجنورد.

معظمه احمدی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

شاعران ایرانی به واسطه تعامل دو فرهنگ پارسی و عربی و نیز عامل دین از دیرباز با زبان و ادبیات عرب آشنایی داشته و در برخی موارد توانایی خود را در آن زبان به رخ کشیده‌اند. میزرا محمد داوری شیرازی از شاعران توانا اما گمنام دوره بازگشت ادبی می‌باشد. او به زبان عربی تسلط و آگاه به ادبیات آن می‌باشد. هدف مقاله حاضر بررسی قصیده درستایش شیریزدان به زبان عربی و در مدح امیرالمومنین (ع) از دیدگاه زبانی، ادبی و فکری می‌باشد. از اینرو، مواردی همچون لفظ و صورت، و معنا و محتوا مورد بررسی قرار می‌گیرد. بررسی از دیوان ایشان از دو جهت لفظ و محتوا می‌باشد. تا ضمن بررسی صورت آن، معنای قصیده نیز که به سبک قصاید جاهلی، اما با روش و معنایی متفاوت از آن ازابه شده مورد تحلیل قرار گیرد و با معرفی شاعر، زمینه برای مطالعه دیوان و پژوهش‌های تطبیقی فارسی - عربی بیشتر آن فراهم گردد. شاعر در این قصیده با نهایت ایجاز و اختصار زبانی و به سادگی هر چه تمامتر که می‌تواند نشات گرفته از خلوص وی باشد به ابراز ارادت و محبت خود نسبت به حضرت علی (ع) پرداخته و فضایل و کمالات ایشان را برمیشمارد

کلمات کلیدی:

داوری شیرازی، در ستایش شیر یزدان، دیدگاه زبانی، ادبی، فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581764>

